

Bet. o. Lovf. om Tilfyn med Fremmede og Reisende m. m.

Arbejde, og Klager over de Ulemper, for hvilke Leboerne ere udsatte af Bagabonder, ere ikke sjældent komne til Orde i Forbindelse med Klager over, at Polititilsynet med saadanne Personer ikke er tilstrækkelig effektivt; men der vides aldrig at være ført Klage over Uvilligheden i dette Tilfyn, undtagen maasse af saadanne Personer, som ville unddrage sig eller modarbejde den Lovlige Samfundssorden, og for hvis Skyld Tilfynet altsaa netop behøves. Ved Overveielser af denne Sag er vel det Hensyn, man skylder at tage til Individets personlige Frihed, et væsentligt Moment, men paa den anden Side maa man vogte sig for, ved i et vist Omfang at give Bagabonderingen fri, at komme for vidt hen imod en Retning, der ved at indskrænke Politimyndigheden kan befrugtes at ville lette Forbrydelser og Forseelser imod den offentlige Orden og derved medføre beklagelige Følger for den almindelige Sikkerhed og Befolkningens Velvære. Endelig maa det udhæves, at Gjennemsørelsen af en ubunden og ukontrolleret Vandrefrihed for Indlændinge i hvert Fald bør være betinget af en ganske anden Politiorganisation end den nuværende, af Tilstedeværelsen af et stærkt Politii, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne; men en Omordning i den Retning tør neppe siges at have nogen nær Fremtid for sig.

Udvalget er efter det Foransførte af den Anskuelse, at man bør bibeholde et vist Polititilsyn ogsaa med omvandrende arbejdsjægende Indlændinge, og at Reglerne for et saabant Tilfyn, hvad ogsaa staar i Harmoni med Lovforslagets Bestemmelser betreffende Udlændinge, bør gaa ud fra det Bestaaende med saadanne Modifikationer, som Tilstandsforholdene medføre og med det for Øie, at Tilfynet gjøres effektivt uden paa den anden Side mere end nødvendigt at genere den ordentlige og flittige Arbejder.

Efter disse almindeligere Betragtninger skal Udvalget med Hensyn til de enkelte Paragrafer og de til samme stillede Vndringsforslag bemærke Følgende:

§ 1.

Det fremgaar af Lovforslagets Bemærkninger til denne Paragraf (Sp. 1795—96), at Diemedet med den første Del af Paragrafens andet Stykke ikke gaar videre end i Loven at fastslaa en tidligere administrativ Bestemmelse (Justitsministeriets Cirkulære af 18de September 1874) om, at visse Klasser af Udlændinge ikke maa søge Erhverv her i Landet ved at gaa fra Dør til Dør, saa at altsaa Ordene „udenlandske omvandrende“ skulle referere sig ikke alene til „Musikanter“, men ogsaa til „Forevisere af Dyr, Udøvere af Kraft- og Behændighedskunster og lignende Personer“, og den første Del af Vndringsforslaget Nr. 1 sigter derfor til en Tydeliggjørelse i den Retning.

Naar det endvidere i samme Stykke, for at

udenlandske arbejdsjægende Personer kunne tage Ophold her i Landet, gjøres til Betingelse, at de Legitimere sig ved et af en offentlig Myndighed udstedt Dokument „eller paa anden behørig Maade“, forekommer det Udvalget rettest at lade de her citerede Ord udgaa, da neppe nogen fyldestgjørende Legitimation lader sig præstere gjennem Bevidnelser af Private, og da det ikke synes at være en for vidt gaaende Fordring, at Legitimationen skal støtte sig til en Bevidnelse af en offentlig Myndighed, især naar der ved Siden deraf hverken forlanges nogen bestemt Form for Legitimationen, eller at denne skal være udfærdiget af visse bestemte Myndigheder.

§ 4.

Der kunde være Spørgsmaal om i Paragrafens 2det Stykke nærmere at præcisere, hvad Opholdsbogen nødvendigen skal udvise for at opfylde sin Bestemmelse, at danne Grundlaget for den Kontrol, der bliver at føre med Udlændingen under hans Forbliven her i Landet, og tillige at bestemme, at Politimesteren ved Bogens Udfærdigelse (saavel som ved senere Paategninger, sfr. Vndringsforslag Nr. 14) i denne skal antegne, af hvor stort et Pengebeløb Boghaveren er i Besiddelse, hvilket er stemmende med den nægtslættende Regel i Forordning af 10de December 1828 §§ 3 og 5 og maa anses nødvendigt som det væsentligste Moment ved Bedømmelsen af, hvorvidt den Paagjældende under sin Vandring her i Landet kan forudsættes til enhver Tid at have havt Opholdet uden at have maatte ty til Betleri (sfr. Vndringsforslag Nr. 12). Da Justitsministeriet imidlertid skal give nærmere Regler for Opholdsbogens Indretning, og da det overhoved maa forudsættes, at Loven vil blive ledsaget af en Instrug for Politimestrene, ville disse Forskrifter formentlig der kunne finde deres Plads.

Derimod findes det rettest i Loven at bestemme, at der bør gives Legitimationsdokumenterne Paategning om Opholdsbogens Udfærdigelse, for at det ikke skal staa i den Paagjældendes Magt uden Politiets Vidende at erholde flere Opholdsbøger udstedte (Vndringsforslag Nr. 6).

Det forudsættes at være Meningens med Paragrafens 3die Stykke at give en særskilt Regel for de Udlændinge, som med en godkjendt Legitimation opholde sig her i Landet paa den Tid, Loven træder i Kraft; men saaledes som Bestemmelsen er affattet, gaar den videre, idet den ogsaa omfatter Udlændinge, der ikke til den nævnte Tid ere her i Landet, naar de kun ere i Besiddelse af Vandrebog eller Studsmaalsbog. Dertil kommer, at der for Liden findes en stor Mængde Udlændinge her i Landet, som hverken ere i Besiddelse af Vandrebog eller Studsmaalsbog, men som have legitimeret sig paa anden Maade s. Gr. ved Daabsattest og et af en Præst udstedt Vidnesbyrd, hvilket navnlig er den almindelige Legitimationsmaade for Svenskere, og Vndringsforslaget Nr. 7 til-